

Universitätsbibliothek Wuppertal

M. Tullii Ciceronis Orationes diligentius recognitae & aptiore serie repositae

Cicero, Marcus Tullius

Lutetiae Paris, 1522

Post reditum in senatu. Oratio XXIX.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechteinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechteinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-431](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-431)

Post reditum in Senatu. Fo. CLIX.

beneuolentia sempiterna, non solum dum anima exuperabo mea, sed etiam cum mortuo monumenta vestri in me beneficii permanebunt. In referenda autem gratia hoc vobis repromitto, semperque pre-
 stabo: mihi neque in consiliis de Republica capiendis, diligentiam: neque in periculis a Republica propulsandis
 animam: neque in sententia simpliciter referenda, fide: neque in hominum voluntatibus pro Republica laedendis,
 libertate: nec in profecto labore, industria: nec in vestris commodis augendis, gratiam animi beneuo-
 lentiam futuram. atque haec cura Quir. erit infixa a meo sempiterna, ut cum vobis quae apud me deo-
 rum immortalium vim & numerum teneris, tum posteris vestris, cumque gentibus, dignissimum ea ciuitate, vi-
 deat quae suam dignitatem non posse tenere se, nisi me recuperasset, cunctis suffragiis iudicauit.

Exuperabo
 anima.
 Repromit-
 to.

POST REDITVM IN SENATV. ORATIO. XXIX.

PATRES Cōscripti p vestris immortalibus in me, fratresque meū, li-
 berosque nostros meritis, parū vobis cumulate gratias egero, quosq;
 obtestorq; ne meae naturae potius, quam magnitudini vestrorum beneficio-
 rum id tribuendum putetis. quae enim tanta potest existere vbertas ingenii: quae
 tanta dicendi copia: quae tanta diuinum, atque incredibile genus orationis: quo
 quisque possit vestra in nos vniuersa promerita, non dicam complecti ora-
 do, sed per censere numerando: quae mihi fratrem optatissimum, me fratri
 amantissimo, liberis nostris parentes, nobis liberos, quae ordinem, quae fortu-
 nas, quae amplissimam Rempublicam, quae patriam, qua nihil potest esse iucundius, quae
 denique nosmetipsos nobis reddidistis. Quae si parentes charissimos ha-

P. C. quod ne optatum quod est hominum, immortalitatem quaedam per
 vos adepti videmur, quod enim tempus erit unquam, quo vestrorum in nos beneficiorum memoria, ac fama
 moriatur: qui illo ipso tempore, cum vi, ferro, metu, minis obsessi teneremini, non multo post
 discessum meum vniuersi me reuocauistis, referete L. Mumio fortissimo, atque optimo viro: quem
 habuit ille pestifer annus maxime fidelem, & minime timidum si dimicare placuisset, defensorem
 salutis meae. posteaque vobis potestas decernendi non est permessa per eum Tribunum plebis, quae cum per se
 Rempublicam lacerare non posset, sub alieno scelere deleuit, nunquam de me siluistis, nunquam meam salutem non
 ab his consulibus, qui vendiderant, flagitauistis. Ita quae vestro studio, atque auctoritate perfectum
 est, ut ille ipse annus, quem ego mihi, quam patriam malueram esse fatalem, hos Tribunos haberet, qui
 promulgarent de salute mea, & ad vos saepe numero referrent. nam consules modesti, legumque me-
 tuentes, impediabant legem, non ea quae de me, sed ea quae de ipsis lata erat. cum meus inimicus per-
 mulgauit: ut si reuixissent hi, quae haec pene delerunt, tum ego redire, quo facto vtriusque confessus est,
 & se illorum vitam desiderare, & magno in periculo Rempublicae futuram, si aut hostes, atque interfecto-
 res Reipublicae, reuixissent, aut ego non reuertissem. Ita quae illo ipso anno, cum ego cessissem: principes
 autem ciuitatis, non legum praesidio, sed parietum vitam suam tuerent: Respublica sine consulibus esset:
 neque solum parentibus perpetuis, verum etiam tutoribus annuis esset orbata: sententias dicere pro
 hiberemini: caput meae proscriptionis recitaret: nunquam dubitastis meam salutem cum communi salu-
 te coniungere. Postea vero quam singulari, & praestantissima virtute P. Lentuli Consulis, ex superio-
 ris anni caligine, & tenebris luce in Republica. Cal. Ian. respicere coepistis: cum Q. Metelli nobilissimi
 hominis, atque optimi viri summa dignitas, cum praetorum, Tribunorum pene omnium virtus, & fi-
 des Reipublicae subuenisset: cum virtute, gloria, rebus gestis, Cn. Pompeius omnium gentium, omnium se-
 culorum, omnis memoriae facile princeps, tuto se in senatum venire arbitraret: tantus vester consen-
 sus de salute mea fuit, ut licet corpus abesset meum, dignitas iam in patriam reuertisset. Quo quod
 dem mense quid inter me & meos inimicos interesset, existimare potuistis. ego meam salutem
 deserui, ne propter me ciuium vulneribus Respublica, cruentaretur, illi meum reditum non populi Romani sus-

Parentes
 charissimi
 habendi.

bere debemus, quod ab ipsis nobis vita, patrimonium, libertas, ciuitas tradita est: si deos immorta-
 les, quorum beneficium & haec tenuimus, & ceteris rebus aucti sumus: si populum Romanum, cuius ho-
 noribus in amplissimo consilio, & in altissimo gradu dignitatis, atque in hac omnium terrarum ar-
 ce collocati sumus: si hunc ipsum ordinem, a quo saepe magnificentissimis decretis sumus hone-
 stati: immensum quiddam, & infinitum est, quod vobis debeamus: quae vestro singulari studio atque consen-
 su, parentum beneficia, deorum immortalium munera, populi Romani honores, vestra de me multa iu-
 dicia, nobis omnia vno tempore reddidistis, ut cum multa vobis, magna populo Romano innumerabilia
 parentibus, omnia diis immortalibus debeamus, haec antea singula per illos habuerimus, nunc
 vniuersa per vos recuperauimus. Ita quae P. C. quod ne optatum quod est hominum, immortalitatem quaedam per
 vos adepti videmur, quod enim tempus erit unquam, quo vestrorum in nos beneficiorum memoria, ac fama
 moriatur: qui illo ipso tempore, cum vi, ferro, metu, minis obsessi teneremini, non multo post
 discessum meum vniuersi me reuocauistis, referete L. Mumio fortissimo, atque optimo viro: quem
 habuit ille pestifer annus maxime fidelem, & minime timidum si dimicare placuisset, defensorem
 salutis meae. posteaque vobis potestas decernendi non est permessa per eum Tribunum plebis, quae cum per se
 Rempublicam lacerare non posset, sub alieno scelere deleuit, nunquam de me siluistis, nunquam meam salutem non
 ab his consulibus, qui vendiderant, flagitauistis. Ita quae vestro studio, atque auctoritate perfectum
 est, ut ille ipse annus, quem ego mihi, quam patriam malueram esse fatalem, hos Tribunos haberet, qui
 promulgarent de salute mea, & ad vos saepe numero referrent. nam consules modesti, legumque me-
 tuentes, impediabant legem, non ea quae de me, sed ea quae de ipsis lata erat. cum meus inimicus per-
 mulgauit: ut si reuixissent hi, quae haec pene delerunt, tum ego redire, quo facto vtriusque confessus est,
 & se illorum vitam desiderare, & magno in periculo Rempublicae futuram, si aut hostes, atque interfecto-
 res Reipublicae, reuixissent, aut ego non reuertissem. Ita quae illo ipso anno, cum ego cessissem: principes
 autem ciuitatis, non legum praesidio, sed parietum vitam suam tuerent: Respublica sine consulibus esset:
 neque solum parentibus perpetuis, verum etiam tutoribus annuis esset orbata: sententias dicere pro
 hiberemini: caput meae proscriptionis recitaret: nunquam dubitastis meam salutem cum communi salu-
 te coniungere. Postea vero quam singulari, & praestantissima virtute P. Lentuli Consulis, ex superio-
 ris anni caligine, & tenebris luce in Republica. Cal. Ian. respicere coepistis: cum Q. Metelli nobilissimi
 hominis, atque optimi viri summa dignitas, cum praetorum, Tribunorum pene omnium virtus, & fi-
 des Reipublicae subuenisset: cum virtute, gloria, rebus gestis, Cn. Pompeius omnium gentium, omnium se-
 culorum, omnis memoriae facile princeps, tuto se in senatum venire arbitraret: tantus vester consen-
 sus de salute mea fuit, ut licet corpus abesset meum, dignitas iam in patriam reuertisset. Quo quod
 dem mense quid inter me & meos inimicos interesset, existimare potuistis. ego meam salutem
 deserui, ne propter me ciuium vulneribus Respublica, cruentaretur, illi meum reditum non populi Romani sus-

Fatalis an-
 nus.

Metuetes
 legum.

Cn. Pompeius

fragilis, sed flumine sanguinis intercludendū putauerūt. Itaq; postea nihil vos ciuibus, nihil sociis, nihil regibus respōdistis: nihil Iudices sentētis, nihil populus suffragiis, nihil hic ordo auctoritate declarauit: mutū forū, elingūē curiā, tacitam & fractā ciuitatē videbatis. quo quidē tēpore, cū is excessisset, qui cādī & flammā vobis auctoribus restiterat: cū ferro, & facibus hoīes tota vrbe volitātes, magistratū tecta oppugnata, deorū tēpla inflāmata, summi viri & clarissimi Cōsulis fascēs fractos, fortissimi atq; optimi Tribuni ple. sanctissimū corpus nō solū tactū, ac violatū manu, sed vulneratū ferro cōfectūq; vidistis. qua strage nōnulli pmo tī magistratus, partim metu mortis, partim desperatione Reip. paululum a mea causa recesserunt. reliqui fuerūt, quos neq; terror, nec vis, nec spes, nec metus, nec promissa, nec minā, nec tela, nec faces a vestra auctoritate, a populi Ro. dignitate, a mea salute depellerēt. Princeps P. Lētius parēs ac deus nostrā vitā, fortunā, memoriā, noī, hoc specimen virtutis, hoc indicium animi, hoc lumen cōsultus sui fore putauit, si me mihi, si meis, si vobis, si Reip. reddidisset. Qui vt est designatus, nūq; dubitauit sententiā de salute mea, & de Rep. dignā dicere. cū a tribunis pl. vetaret, cū preclarū caput recitaret, neqs ad vos referret, ne quis decerneret, ne disputaret, ne loqueret, ne pedibus iret, ne scribēdo adesset, totā illā, vt ante dixi, proscriptionē, nō legē putauit, qua ciuis optime de Rep. meritis nominatim sine iudicio, vna cū Senatu Reip. esset ereptus. Vt vero inuit magistratū, nō dicā quid egerit prius, sed quid omnino egit aliud, nisi vt me cōseruato vestrā in posterū dignitatē auctoritatēq; sanciret: Diū im mortales quantū mihi beneficium dedisse videmini, q; hoc anno P. Lentulus cōsul fuit: quo quāto maius dedissetis, si superiore anno fuisset. nec em eguissem medicina cōsulari, nisi cōsulari vulnere cōcidissem. Audierā ex sapientissimo homine, atq; optimo ciue, & viro, Q. Catulo, nō sepe vnū cōsulē improbū, duos vero nūq; excepto illo Cesonino tempore fuisset. quare meā causam semper fore firmissimā dicere solebat, dū vel vnus in Rep. esset Consul. qđ vere dixerat, si illud de duobus Cōsulibus, qđ ante in Rep. nō fuerat, perenne ac propriū manere potuisset. Q; si Q. Metellus illo tempore Cōsul fuisset vnicus, dubitatis quo animo fuerit: in me cōseruando futurus, cū in restituēdo auctorē fuisset ascriptorēq; videatis: Sed fuerūt duo Cōsules, quorū mentes angustā, humiles, prauā, oppletā tenebris, ac sordibus, nomē ipsū Cōsultus, splendorē illius honoris, magnitudinē tāti Imperiū, nec intueri, nec sustinere, nec capere potuerūt. nō Cōsules, sed mercatores prouinciā, ac veditores vestrā dignitatis, quorū alter a me Catilinā amatorē suū multis audiētibus, alter Cerhegū cōsobrinū suū reposcebat. qui me duo sceleratissimi post hominū memoriā, nō cōsules, sed latrones, nō modo deseruerūt, in causa praeferim publica, & consulari, sed prodiderūt, oppugnarunt, omnī auxiliō nō solū suo, sed etiā vestro, caterorūq; ordinū spoliātū esse voluerūt. quorū alter tamē neq; me, neq; quēq; fecellit. quis em vllā vllius boni spem haberet in eo: cuius primū tempus aetatis palā fuisset ad oēs libidines diuulgatū: qui ne a sanctissima qdem parte corporis potuisset hominū impurā intēperantiā propulsare: qui cū suā rem nō minus strenue, q̄ postea publicā cōfecisset: egestatē, & luxuriā domestico lenocinio sustentauit: qui nisi in arā tribunatus cōsugisset, neq; vim pratoris, nec multitudinē creditorū, nec bonorū proscriptionē effugere potuisset: qui in magistratu nisi rogationē de piratico bello tulisset, profecto & egestate & improbitate coactus piraticā ipse fecisset, ac minore qđē Reip. detrimēto, q̄ q; intra moenia nefarius hostis praedog; versatus est. quo inspectante ac sedēte, legē Tribunus ple. tulit, ne auspiciis obtemperaret, ne obnunciare concilio, aut comitiis, ne legi intercedere liceret: vt lex Helia & Fusia ne valerēt: quē nostri maiores certissima subsidia Reip. cōtra tribunarios furōres esse voluerūt. idēq; postea, cū innumerabilis multitudo bonorū de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset: cūq; adolescētes nobilissimi, cūctiq; Equites Ro. se ad lenonis impurissimi pedes abiecissent: quo vultu cincinnat⁹ ganeo nō solū ciuiū lachrymas, verū etiā patriē preces repudiāuit: neq; eo cōtentus fuit, sed etiā in concionē ascendit: eaq; dixit, quā si eius vir Catilina reuixisset, dicere nō esset ausus: se nonarū Decēbriū, quē me cōsule fuissent, cliui Capitolini poenas ab Equitib⁹ Ro. esse repetiturū. neq; solū id dixit, sed quos ei cōmodū fuit, cōpellauit. L. vero iā equitē Ro. prestātī dignitate hoīem, & salutē meē, pro familiaritate, Reip. pro fortunis suis amicissimū, Cōsul imperiosus exire vrbe iussit: & cū vos vestē mutādā censuissetis, cūctiq; mutassetis, atq; idē oēs boni iā ante fecissent, ille vnguētis oblitus, cum toga pretexta quā oēs Praetores, Aedilesq; tū abiecerāt, irrisit squalorē vestrū, & luctū gratissimā ciuitatis, fecit qđ nemo vnq; Tyrānus: vt quo minus occulte vestrū malum gerneretis, nihil

P. Lētius
parens ac
deus vitā
Ciceronis.

Q. Catuli
dictū de cō
sulibus.

Corporis
pars sanctif
sima.

Piraticam
facere.
Obnūciare
concilio.

Cincinna
tus ganeo.

Post reditum in Senatu. Fo. CLX.

diceret: ne aperte incōmoda patrię lugeretis, ediceret. Cū vero in Cīrco Flamīnio nō a Tribūno ple. Cōsul in cōcionē, sed a latrone Archipirata productus esset: primū processit, qua auctoritate vir: vini, somni, stupri plenus, madēti coma, cōposito capillo, grauibus oculis, fluentibus buccis, pressa voce & temulēta, q̄ in ciuis indēnatos esset aīaduērsūm, id sibi dixit grauis auctor vehemētissime displicere. vbi nobis hęc auctoritas tādiu tāta latuit: cur in lustris & helluationibus huius calamistrati saltatoris eximia virtus tandiu cessauit? Nam ille alter Cesonius Caluentius ab adolescentia versatus est in foro, cū eū pręter simulatā irritamq; tristitiā nulla res cōmendaret, nō cōsulis studiū, nō discēdi inītia rei militaris, nō cognoscendōrū hominū, nō liberalitas, quę pręteries cū incultū horridū mcestūq; vidisses, etiā si agrestem & inhumanū existimares, tamē libidinosum & perditū nō dubitares, cum hoc hoīe, aut stipite athiope, si in foro cōstitisses, nihil crederes interesse: sine sensu, sine sapore, elinguem, tardū, inhumanū, neglectū, Cappadocē modo abreptū de grege venalīū diceres. Idē domi q̄ libidinosus: q̄ impurus: q̄ intēperans nō in auare cœpris, sed porro intermissis voluptatibus: cū vero literas studere incipit, & helluo immanis cū Gręculis philosophari, tū est Epicureus: nō penitus illi disciplinę quęcūq; est, deditus, sed captus vno verbo voluptatis, habet autē magistros nō ex istis ineptis, q̄ dies totos de officio ac de virtute disserūt, q̄ ad laborē, ad industriā, ad pericula pro patria subeunda, adhortant: sed eos, q̄ disputēt horā nullā vacuā voluptate esse debere: in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudiū, delectationemq; versari. his vti quasi p̄fectis libidinū suarū: hi voluptates oēs vestigāt, atq; odorāt: hi sūt cōditores, instructoresq; cōiuuii: iidē expendūt atq; extimāt voluptates: sententiāq; dicunt, & iudicāt, quantū cuiq; libidini tribuendū esse videat. horū ille artibus eruditus, ita cōtempnit hanc prudētissimā ciuitatē, vt oēs suas libidines, oīa flagitia latere posse arbitraret, si modo vultū importunū in forū detulisset. is nō me, q̄q; equidē nō cognorā eū, propter Pisonū affinitatē, quā lōge hinc ab hoc genere, cognatio materna Transalpini sanguinis abstulisset, sed vos populūq; Ro. nō cōsilio, neq; eloquētia, qd̄ in multis saxe accidit, sed rugis supercilioq; decepit. L. Pīso tu ne ausus es isto oculo, nō dicā isto animo, ista fronte, nō vita, tāto supercilio, nō em̄ possum dicere tātis gestis, cū Gabiniō cōsociare cōsilia pestis meę: nō te illius vna guētorū odor, nō vini anhelitus, nō frons calamistrī notata vestigiis, in eā cognitionē adducebat: vt cum illius re similis fuisses, frontis tibi integumēto ad occultanda tāta flagitia diutius vti nō liceret: cū hoc coire ausus es: vt cōsularē dignitatē, vt Reip. statū, vt Senatus auctoritatē, vt ciuis optime meriti fortunas prouinciarū fœdere addiceres: te cōsule, tuis editis, & imperiis, Senatui Populoq; Ro. nō est licitum, nō modo sententiis, atq; auctoritate sua, sed ne luctu qdē, ac vestitu Reipu. subuenire. Capuę ne te putabas, in qua vrbe domicilium quondā superbix fuit, cōsulē esse, sicut eras, eo tēpore: an Romę: in qua ciuitate oēs ante vos Cōsules Senatū paruerūt: tu es ausus in Cīrco Flamīnio productus cū tuo illo pari dicere, te semper misericordē fuisse: quo verbo Senatū, atq; oīs bonos cū a patria pestē expellerēt, crudeles demonstrabas fuisse. tu misericors me affīnē tuū, quē comitiis, prætrogatiue primū custodem p̄feceras, quē Cal. Ian. tertio loco sententiā rogaras, cōstrictū inimicis Reip. tradidisti. tu meū generū propinquū tuū, tu affīnē tuā filiā meā superbissimis & crudelissimis verbis a genibus tuis repulisti. idēq; tu clemētia ac misericordiā singulari, cū ego vna cū Rep. nō tribunitio, sed Cōsulari ictu cōcidissem, tāto scelere, tātaq; intēperātia fuisti, vt ne vnā qdē horā interesse paterere inter meā pestem, & tuā prędam, saltem dū conticefceret illa lamentatio & gemitus vrbis, nondū palā factum erat concidisse Rēp. cū tibi arbitria funeris soluebant: vno eodēq; tēpore domus meā diripiebatur, ardebat, bona ad vicinum Cōsulem de palatio, de Tusculano ad item vicinū alterū Cōsulē deferebātur: cum iisdem operis suffragiū ferentibus, eodem gladiatore latore, vacuo non modo a bonis, sed etiam a liberis, atq; inani foro, ignaro Populo Ro. quid ageretur, Senatu vero oppresso, & afflicto, duobus impiis, nefariisq; Consulibus, ararium, prouincię, Legiones, Imperia donabātur. Horū Cōsulū ruinas, vos Cōsules vestra virtute fulsistis, summa Tribunorū, Pratorūq; fide, & diligentia subleuati. Quid ego de p̄stātissimo viro T. Annio dicā: aut quis de tali ciue satis digne vnq; loquetur: qui cum videret sceleratum ciuem, aut domesticum potius hostem, si legibus vti liceret, iudicio esse frangendū: sin ipsa iudicia vis impediret, ac tolleret, audaciam virtute, furorem fortitudine, temeritatem consilio, manum manu, vim vī esse superandam: primo de vī postulauit: posteaq; ab eodem iudicia sublata esse vidit, ne ille omnia vī posset efficere, curauit. Qui

Calamistratus saltator.

Stipes Aethiops.

Cappadox Studere literas.

Ironia.

Vultus importunus.

Capua domicilium superbix.

T. Annius.

Oratio

docuit neq; tecta, neq; tēpla, neq; forū, neq; curiā, sine summa virtute, ac maximis opibus, & copiis ab intestino latrocinio posse defendi. qui primus post meū discessum metū bonis, timorem huic ordini, seruitutē depulit ciuitati. Quā rationē pari virtute, animo, fide, P. Sextius securus, pro mea salute, pro vestra auctoritate, pro statu ciuitatis nullas sibi inimicitias, nullam vim, nullos impetus, nullū vitæ discrimē vitandū vnq; putauit, qui causam Senatus exagitam concionibus improborū, sic sua diligētia multitudinī cōmendauit, vt nihil tam populare, q̄ vestrū nomē, nihil tā oibus charū aliquādo, q̄ vestra auctoritas videret. qui me cū oibus rebus, q̄bus Tribunus ple. potuit, defendit: tū reliquis officiis iuxta, ac si meus frater esset, sustentauit. cuius ego clientibus, libertis, familia, copiis, literis, ita sum sustentatus, vt meā calamitatis nō adiutor solū, verū etiā socius videret. Iam ceterorū officia studiū vidistis: q̄ cupidus mei C. Cestilius, q̄ studiosus vestri, q̄ non varius fuerit in causa. Quid Mospius: cui ego ipsi, parēti, fratriq; eius, sentio quantū debeā. qui cū mea sentētia volūtas eorū in priuato iudicio esset offensa, publici mei beneficii memoria priuatā offensionē obliterauerunt. Iam T. Fadius, q̄ mihi Quæstor fuit: M. Curius, cuius ego patri Quæstor fui: studio, amore, animo huic necessitudini nō defuerūt. Multa de me C. Messinius, & amicitie, & Reipublice causa dixit: legem speciātim initio de salute mea promulgauit. Q. Fabricius, si quē de me agere conatus est, ea cōtra vim & ferrū perficere potuisset, mense Ianu. nostrū statū recuperassem. quē ad salutē meā voluntas impulit, vis retardauit, auctoritas vestra reuocauit. Iam vero Prætores quo animo in me fuerint, vos existimare potuistis, cū L. Cæcilius priuatim me suis oibus copiis studuerit sustentare: publice promulgarit de salute mea cū collegis pene oibus: direptoribus aut̄ meorū honorū in ius adēdī potestatem nō fecerit. M. aut̄ Calidius statim designatus, sentētia sua, q̄ esset sibi chara mea salus, declarauit. Oīa officia C. Septimii, Q. Valerii, P. Crassi, Sex. Quintilii, C. Cornuti, summa & in me, & in Remp. cōstituerunt. quæ cū libenter cōmemorē nō ingratus: nemo em̄ gratiarū immemor, est gratus inuentus: nōnnullorū in me nefarie cōmissa prætereo. non est mei tēporis iniurias meminisse: quas ego, etiā si vlcisci possem, tamē obliuisci mallē. alio transferēda mea tota vita est, vt bene de me meritis referā gratiā: cū apertis hostibus bellū gerā: timidis amicis ignoscā: proditoribus meis, nō in dicem dolorē profectiois meę: defensores, reditus dignitate cōsoler. Qz si mihi nullū aliud esset officium in omni vita reliquū, nisi vt erga duces ipsos, & principes, atq; auctores salutis meę, satis gratus iudicaret: tamē exiguū reliquæ vitæ tēpus nō modo ad referēdā, verū etiā ad cōmemorādā gratiā mihi relictuū putarē. quādo em̄ ego huic hominī, ac liberis eius, quādo oēs mei gratiā referēt: quę memoria: quæ vis ingenii: quæ magnitudo obseruatie: tot tārisq; beneficiis respōdere poterit: q̄ mihi primus afflicto, & iacenti, cōsularē fidē, dexteramq; porrexit: qui me a morte ad vitā, a desperatione ad spem, ab exitio ad salutē reuocauit. quanto amore in me, studio in Rēp. fuit: vt excogitaret quēadmodū calamitatē meā nō modo leuaret, sed etiam honestaret: quid em̄ magnificētius: quid præclarius mihi accidere potuit: q̄ qd̄ illo petente vos decreuistis, vt cuncti ab omni Italia, qui Remp. saluā vellent, ad me vnū hominem fractū, & prope dissipatum restituendū & defendendum venirent. vt qua voce a te Romule post urbē cōditā Consul vsus esset pro vniuersa Repu. apud eos solū q̄ eius vocē ex audire possent, eadē voce Senatus oibus agris, atq; oppidis, ciues, totāq; Italiā ad vnus salutem defendendā excitaret. quid ego gloriosius meis posteris potui relinquere: q̄ hoc Senatū iudicasse: qui ciuis me nō defendisset, eum Remp. saluā noluisse. Itaq; tantū vestra auctoritas, tantū eximia Cōsulis dignitas valuit, vt omne is flagitiū se cōmittere putaret, si quis nō veniret. Idemq; Cōsul, cū illa incredibilis multitudo Romā, & pene Italia ipsa venisset, vos frequentissimos in capitoliū cōuocauit. quo tēpore quantā vim naturæ bonitas haberet, aut vera nobilitas, intelligere potuistis. nam Q. Metellus, & inimicus, & frater inimici, perspecta vestra voluntate, omnia priuata odia deposuit. quē P. Seruilius vir cū clarissimus tū vero optimus, mihiq; amicissimus, & auctoritatis, & orationis suę diuina quadā grauitate, ad sui generis cōmunisq; sanguinis facta, virtutesq; reuocauit: vt haberet in consilio & fratre ab inferis socium rerū mearū, & omnis Metellos præstātissimos ciuis, pene ex Acheronte excitatos: in quibus Numidicū illum Metellū, cuius quondam de patria discessus honestis omnibus luctuosus tandē visus est. Itaq; dimittit nō modo salutis defensor, qui ante hoc vnū beneficiū, fuerat inimicus, verū etiā ascriptor dignitatis meę. Quo qdē die cū. CCCCX. Senatores essetis, magistratusq; oēs adessent, dissensit vnus, qui sua lege cōiuratos etiā ab inferis excitādos

Iuxta ac.

Obliterare

Speciatim.

Nemo gratiarum immemor, est gratus inuentus.

animo A. T.

Post red

poterat. atq; illo die. quo
dicentes. idem Consul
cerent. cum quidem ipse
lia vocat. vt vix curulam
audire. Ad hoc nō modo
idem addidit. sed decreuit
freg. lauribus. contra
ex statim referret. meq; em̄
getiz. qui e municipiis
do coguente. quid demq;
nlem cōstituit. non modū
comitū C. Curuati. quę
vt eadem C. Curuati. q̄ me
ciuis fuit. qui fas esse
tentū ferret. q̄ tantū
um. q̄ illa dignitate
colenti. atq; diuino nō
inhibebat. & curu
nō solum apud vos. qui
rip. & cōseruati p me. &
dicit. imperitos edocuerit
tarit. qui populū Ro. p
rū etiam oblectat. qui
eriam a superioribus tribu
colonia nupt cōstituta
vim & crudelitātē priuilegi
uit. principē. Itaq; totius
hi semp amicissimū fuisse
bes autem officiis T. An
q; Tribunatus. nihil aliud
P. Sextio loquar. qui su
poris vulnerib; obdū
m potui. satis ornate ag
tam. quę fileri nullo mod
notate beneficia in me
vos vniuersos Pates Con
ibus non semper eodē
me diuinitus meritis omni
dierno aut̄ die nominatum
p salute me. municipia col
quā vos securi. mihi dignit
tem. mutatione vestris. &
res. ne in suis quidem per
tū fuit. quoad licuit per
deprecatione nodarūt. quib
torem exercitu. quē Consul
pauit. dixerat in concione
nominatim alii complabur
lūm p̄didit. & manu. verum
do desereret. sed etiam hosti
ere alius ad portas cum imp
hi fuisse non dico. tacuist
tatur. altera me deposcere
tatis parabat. qui autem

Post reditū in Senatu. Fo. CLXI.

putarat. atq; illo die, quo Remp. meis cōsiliis cōseruatam grauissimis verbis & plurimis iudicassetis, idem Consul curauit, vt eadem a principibus ciuitatis in concione postero die dicerent. cum quidem ipse egit ornatissime causam meam, perfecitq; astante, atq; audiente Italia tora, vt vix cuiusdam conducti, atq; perditū vocem acerbam atq; inimicam bonis, possent audire. Ad hec nō modo adiumentum salutis, sed etiā ornāmēta dignitatis meę reliqua vos iidem addidistis: decreuistis, ne quis vlla ratione rē impediret; q̄ id impedisset, grauiter molesteq; laturus: illū contra remp. salutemq; bonorū, concordiamq; ciuium, facturū: & vt ad vos ea statim referrent: meq; etiam, si diutius calumniarentur, redire iussistis. quid? vt agerentur gratiā, qui e municipiis venissent: quid? vt ad illā diem res cū redisset, rogarent, vt pari studio conueniret: quid deniq; illo die, quem P. Lentulus mihi fratriq; meo, liberisq; nostris nactum constituit, non modō ad nostram, verū etiā ad sempiterni memoriā tēporis: quo die nos comitiis Cēturiatis, quę maxime maiores iusta dici, haberiq; voluerūt, arcessiuit in patriam: vt eędem Centuriā, q̄ me Consulem fecerant, Consulatum meum comprobarent. quo die q̄s cuius fuit, qui fas esse putaret, quacūq; aut etate, aut valetudine esset, nō se de salute mea sententiā ferre: q̄n̄ tantam frequentiam in campo: tantū splendorem Italię totius, ordinūq; omnium: q̄n̄ illa dignitate tot rogatores, tutores, custodesq; vidistis: Itaq; P. Lentuli beneficio excellenti, atq; diuino nō solum reducti sumus in patriam, sicut nōnulli clarissimi viri, sed eęs insignibus, & curru aurato reportati. Possum ego satis in Cn. Pōpeiu vnq; gratus videri: qui nō solum apud vos, qui idē sentiebatis, sed etiam apud vniuersum populū Romanū salutem reip. & cōseruatam p̄ me, & cōiunctā esse cum mea dixerit. qui causam meā prudentib; cōmēdarit, imperitos edocuerit: eodemq; tēpore improbos auctoritate sua cōpresserit, bonos excitarit, qui populum Ro. pro me, tanq; pro fratre, aut pro parente, non solum hortatus sit, verū etiam obsecrarit. qui cum ipse propter metum dimicationis, & sanguinis domo se teneret, etiam a superioribus tribunis petierit, vt de salute mea, & promulgarent, & referrent, qui in colonia nuper cōstituta cum ipse gereret magistratū, in qua nemo erat emptus intercessorū, vim & crudelitātē priuilegiū, auctoritatē honestissimorū hominū & publicis literis cōsignauit, princepsq; Italię totius p̄sidium ad nostram salutem implorandū putauit. qui cū ipse mihi semp amicissim; fuisset, etiā vt suos necessarios mihi amicos redderet, elaborauit. Quibus autem officiis T. Annii beneficia remunerabo: cuius oīs actio, ratio, cogitatio, totus deniq; Tribunatus, nihil aliud fuit, nisi cōstās, p̄petua, fortis, inuicta defensio salutis meę: Quid de P. Sextio loquar: qui suam erga me beneuolentiā & fidē non solum animi dolore, sed etiā corporis vulnerib; ostēdit: Vobis P. C. singulis & egi, & agā gratias vniuersis. egi initio, quātum potui, satis ornate agere nullo modo possum. Et q̄q; sunt in me præcipua merita multorum, quę fileri nullo modo possunt, tñ huius temporis ac timoris mei non est, conari cōmemorare beneficia in me singulorum. nam difficile est non aliquem, nefas quenq; p̄terire. Ego vos vniuersos Patres Conscripti deorum numero colere debeo, sed vt in ipsis diis immortalibus non semper eosdem, atq; alias alios solemus & venerari, & precari, sic in hominibus de me diuinitus meritis omnis erit atas mihi ad eorū in me merita p̄dicāda, atq; recolēda. hodie autē die nominatim a me magistratibus statui gratias esse agēdas, & de priuatis vni, q̄ p̄ salute mea, municipia coloniasq; adisset, populū supplex obsecrasset, sententiā dixisset eam, quā vos secuti, mihi dignitatem meā reddidistis. vos me florentem semper ornastis: laborantem, mutatione vestis, & p̄p̄e luctu vestro, quoad licuit, defendistis. Nostra memoria Senatores, ne in suis quidem periculis, mutare vestem solebant. in meo periculo Senatus veste mutata fuit, quoad licuit per eorum edicta, qui mea pericula non mō suo p̄sidio, sed etiā vestra deprecatione nudarūt. quibus ego reb; obiectis, cum mihi priuato conflagendum viderē cū eodem exercitu, quē Consul non armis, sed vestra auctoritate superaram, multa mecū ipse reputaui. dixerat in concione Consul, se cliui Capitolini p̄enas ab Equitib; Ro. repetiturum, nominatim alii compellabantur, alii citabant, alii relegabant: aditus templorū erant non solum p̄sidis, & manu, verum etiam demolitione sublati. alter Consul vt me & remp. non modo desereret, sed etiam hostibus reip. proderet, pactioibus eos suorum p̄miorum obligarat, erat alius ad portas cum imperio in multos annos, magnoq; exercitu: quem ego inimicū mihi fuisse non dico: tacuisse cum diceretur esse inimicus, scio. Duas partes esse in rep. cum putaretur, altera me deposcere propter inimicitias, altera timide defendere propter suspicionē cędis putabatur. qui autem me deposcere videbantur, ii huius auxerunt dimicationis meę

Centuriata
comitia iu
sta.

Diribito
res.

Domo se
teneret.

Remunera
re.

Oratio

rum, quod nonnunquam inficiando suspicionem hominum, curamque minuerunt. Quare cum viderem Senatum ducibus orbatum, me a magistratibus partim oppugnatum, partim proditum, partim derelictum, seruos simulatione collegiorum nominatum esse conscriptos, copias omnis Carilinae pene iisdem ducibus ad spem caedis, & incendiorum esse reuocatas, equites Romanos proscruptionis, vastitatis, caedis metu esse perterritos, potui P. C. multis auctoribus fortissimis viris, me vi, armisque defendere. nec mihi ipse ille animus idem meus, vobis non incognitus defuit. sed videbam, si vicissem praesentem aduersarium, nimium multos mihi alios esse vincendos. si victus essem, multis bonis & pro me, & mecum, & post me esse pereundum: tribunitiumque sanguinis ultores esse praesentis: meae mortis poenas iudicio, & posteritati referuari. nolui cum Consul communem salutem sine ferro defendissem, meam priuatus armis defendere: bonisque viros lugere malui meas fortunas, quam suis desperare. At si solus essem interfectus, mihi turpe: si cum multis, Reip. funestum fore videbatur. Quod si mihi aeternam esse propositam arumnam arbitrarer, morte me ipse potius, quam sempiterno dolore mulcassem. sed cum viderem me, non diutius, quam ipsam Rempublicam ex hac urbe absuturum: neque ego illa exterminata mihi remanendum putauit: & illa simulataque reuocata est, me secum pariter reportauit. mecum leges, mecum quaestiones, mecum iura magistratuum, mecum Senatus auctoritas, mecum libertas, mecum etiam frugum ubertas, mecum deorum & hominum sanctitates omnes, & religiones affuerunt. quae si semper abessent, magis vestras fortunas lugerem: quam desiderarem meas. sin aliquando reuocarentur, intelligebam mihi cum illis vna esse redeundum. Cuius mei sensus certissimus testis est hic idem, qui custos capitis fuit, Cn. Plancius, qui omnibus prouincialibus ornamentis, commodisque depositis, totam suam Quaesturam in me sustentando, & conseruando collocauit. qui si mihi Quaestor Imperatori fuisset, in filii loco fuisset. nunc certe erit parentis: cum fuerit Quaestor non imperii, sed doloris mei. Quapropter P. C. quoniam in Rep. sum pariter cum Rep. restitutus: non modo in ea defendenda nihil minuam de libertate mea pristina, sed etiam adaugebo. etenim si eam tum defendebam, cum mihi illa debebat, quid nunc me facere oportet, cum ego illi plurimum debeam: nam quid est, quod animum meum frangere, aut debilitare possit: cuius ipsam calamitatem non modo nullius delicti, sed etiam diuinorum in Reip. beneficiorum testem esse videatis: nam importata est, quia defenderam ciuitatem: & mea voluntate suscepta est, ne a me defensa Respublica per eundem me extremum in discrimen vocaretur. pro me, non ut pro P. Popilio nobilissimo homine adolescentes filii, non propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata: non, ut pro Q. Metello summo & clarissimo viro, spectata iam adolescentiae filius, non L. & C. Metelli Consulares, non eorum liberi, non Q. Metellus Nepos, qui tum consulatum petebat: non Luculli, Seruillii, Scipiones, Metellorum filii flentes ac sordidati populo Romano supplicauerunt. sed vnus frater, qui in me pietate filius, consiliis parens, amore, ut erat, frater inuentus est, squalore, & lachrymis, & quotidianis precibus, desiderium mei nominis renouari, & rerum gestarum memoriam usurpari coegit. quod cum statuisset nisi per vos me recuperasset, eandem subire fortunam, atque idem sibi domicilium & vitae & mortis deposceret, tamen nunquam nec magnitudinem negotii, nec solitudinem suam, nec vim inimicorum, ac tela pertimuit. Alter fuit propugnator mearum fortunarum, & defensor assiduus, summa virtute & pietate C. Piso gener. qui minas inimicorum meorum, qui inimicitias affinis mei, propinqui sui Consulis, qui Pontum, & Bithyniam Quaestor pro mea salute neglexit. nihil unquam Senatus de P. Popilio decreuit, nunquam in hoc ordine Q. Metelli merito facta est. tribunitiis sunt illi rogationibus, interfectis inimicis, denique nulla auctoritate Senatus, restituti: cum alter eorum Senatui paruisset, alter vim caedemque fugisset. nam C. quidem Marius, qui hac hominum memoria tertius ante me Consularis tempestate ciuitatem expulsus est, non modo a Senatu non est restitutus, sed reditu suo Senatum cunctum pene deleuit. nulla de illis magistratuum consensio, nulla ad Rempublicam defendendam populi Romani conuocatio, nullus Italiae motus, nulla decreta municipiorum, & Coloniarum extiterunt. Quare cum me vestra auctoritas accerserit, Populus Romanus reuocarit, Respublica implorarit, Italia cuncta pene suis humeris reportarit, non committam P. C. ut cum ea sint mihi restituta, quae in potestate mea non fuerunt, ea non habeam, quae ipse praestare possim: praesertim cum illa, amissa recuperari, virtutem & fidem nunquam amiserim.

Desperare
fortunis.

Quaestor
Imperatorii
filii loco.

Pro domo

...tus improborum, ac scelerum
religione armare maluit.
tribunatum, quem auctoritate
monia nobis erant, aut a
di. sin autem vestra aucto
ab aliis oppressi, ab aliis d
filiis maiorum in ampliss
Sed quoniam ille demerit
se aditum ad aures vestra
debo hominis furiosi un
cu intolerabili peruloma
velino, ac furioso requir
les viros, qui non solum e
in sententia dicenda salu
alud de summa hoc rigo
quit apud pontifices sup
se est. ita ne veroliquid i
bra tanquam reprobaturum, sic
tia grauitas, a libidinosa
dioritas literarum, pmo
tuit: quae boni iuuentu
tabamus: qua primu ad
respondebo tui. hic ig
re, & consuli sceleris, & m
cupatione fori, oppressio
curasti: quae a Senatu, qui
seruandae Reip. causa coll
lo die non debuisti. Ego v
uos tuos ad rapinam ad ho
matos in Capitolio tecl
bi & gladiatoribus rui
puli Roman Capitolio p
tu tuorum perterritos, qu
copis, a manu vera etia
Reip. meritis, cui Q. Metell
cibus tuis salute ac digni
aut ta receri officio facime
te iam illinc cum tua fugam
Capitolio, repiorum cum Ju
Cōsules haberet, no venia
lis erat, ut re ipsa repudi
ni, semp i Senatu venia
re: no itelligentes hinc salu